

[Skip to main content](#)

|

|

|

|

|

[Sign up for free](#)

[Log in](#)

[Search metadata](#)

[Search text contents](#)

[Search TV news captions](#)

[Search radio transcripts](#)

[Search archived web sites](#)

[Advanced Search](#)

[ABOUT](#) [BLOG](#) [PROJECTS](#) [HELP](#) [DONATE](#) [CONTACT](#) [JOBS](#)
[VOLUNTEER](#) [PEOPLE](#)

Volledige tekst van "Breaking The Spell Cowan"

[Zie andere formaten](#)

BREAKING THE SPELLING . HET WETENSCHAPPELIJKE BEWIJS VOOR HET EIND VAN DE COVIDE DELUSIE

THOMAS S. COWAN, MD

BREEK DE SPELLING
BREEK DE SPELLING

HET WETENSCHAPPELIJKE BEWIJS
VOOR HET EIND VAN DE COVIDE DELUSIE

THOMAS S. COWAN, MD

Copyright © augustus 2021 Thomas S. Cowan, MD

Alle rechten voorbehouden. Niet-commerciële herdrukken
echten verleend met vermelding van auteursrecht.

De hierin opgenomen informatie mag NIET worden gebruikt als vervanging voor het advies van een daartoe gekwalificeerde en erkende arts of andere zorgverlener. De hier verstrekte informatie is uitsluitend ter informatie. Hoewel wij proberen nauwkeurige en actuele informatie te verstrekken, wordt daartoe geen garantie gegeven. In het geval dat u enige informatie in dit boek voor uzelf gebruikt, nemen de auteur en printer geen verantwoordelijkheid voor uw acties.

INTRODUCTION

In ons boek *The Contagion Myth* hebben Sally Fallon Morell en ik de zaak beschreven dat het bestaan van het nieuwe SARS-CoV-2 virus niet bewezen is, en dat er geen overtuigend bewijs bestaat om aan te tonen dat virussen, virussen, pathogenen zijn. We presenteerden een heel andere manier om ziekte te conceptualiseren op basis van echte observaties en duidelijke wetenschappelijke bewijzen. Misschien naïef, hoopten we dat zodra we het bewijs voor deze visie aan de wereld zouden presenteren, de wereld zou ontwaken uit de COVID waanidee, en de mensheid een andere koers zou in kaart brengen.

Helaas kunnen we duidelijk zien dat deze koerscorrectie niet heeft plaatsgevonden. Tegelijkertijd was dit jaar zonder twijfel het meest fascinerende jaar van mijn leven. Ons boek werd verbannen uit Amazon, en mijn accounts werden uit Instagram en YouTube gezet. Voorspelbaar, ik werd bekritiseerd door dergelijke uiteenlopende entiteiten als de BBC, MSNBC en CBC, maar ook, meer onverwacht, door de antivax artsen, wetenschappers en journalisten.

Tegelijkertijd blijven mijn vrienden Andrew Kaufman, MD, en Stefan Lanka, PhD, en ik, evenals anderen, praten over wat we zien. We hebben geen motivatie om ons uit te spreken, behalve om de feiten zo goed mogelijk uit te leggen. We blijven zoeken naar manieren om de wetenschap zo duidelijk mogelijk te maken, verdere studies te doen om vragen of twijfels op te helderen, en met behulp van welke kleine invloed we ook hebben om onze inzichten met zoveel mogelijk mensen te delen.

Onze redenen zijn eenvoudig en tweeledig. De eerste is om achter wat we weten correct te staan: Het SARS-CoV-2 virus

is niet aangetoond te bestaan, wat, natuurlijk, betekent dat COVID-19.

De tweede, nog dwingendere reden is dat de mensheid op een kruispunt staat. Zoals ik in deze korte brochure zal proberen uit te leggen, staan we voor twee uiteenlopende toekomstperspectieven. De eerste is een toekomst gebaseerd op de biologie van het water, dat het evolutionaire pad is dat voor ons is bedoeld door onze schepper. De tweede toekomst is gebaseerd op de eigenschappen van kwarts, een toekomst. Dit zal een toekomst zijn waarin de essentie van

het betekent om een mens te zijn, de essentie van het leven zelf, zal
gecomputeriseerd, gecontroleerd, gemanipuleerd en bewaakt.

VI

Dit tweede pad is geen toekomst die ik wens voor mezelf, mijn familie, mijn vrienden of voor de wereld. Ik zal proberen om te laten zien dat het geloof in dit pad van de enorme waan, een die we moeten overwinnen. Het is tijd voor mensen om volwassen, wijze en nederige gidsen te worden voor het leven op aarde. Ons bestaan en het bestaan van onze dieren en plantenvrienden hangen af van deze ontwaking.

Doe mee aan deze zoektocht naar de waarheid. Tom Cowan Augustus, 2021 HOOFTSTUK EEN

HOW DOES A VIROLOGIST IDENTIFY THE EXISTENCE OF A NEW VIRUS AND PROVE THAT IT CAUSES DISEASE?

Niemand zou een bakker inhuren die de exacte stappen niet kon beschrijven die hij of zij zou gebruiken om een taart te bakken. Op dezelfde manier zou niemand een timmerman huren om een houten schuur te bouwen die nog nooit van een hamer had gehoord. En elke per-zoon die niet weet welke stappen een viroloog neemt om de vraag in de titel van dit hoofdstuk te beantwoorden, kan onmogelijk beoordelen of SARS-CoV-2, het virus dat COVID-19 zou veroorzaken, bestaat.

Om duidelijk te zijn, ik bedoel niet een antwoord, zoals, doe je een test voor het virus, Ik doel met name op de stappen die elke viroloog ter wereld moet ondernemen om een nieuw virus te identificeren. Ik ben ervan overtuigd dat zodra u precies deze stappen begrijpt, u nooit meer zult geloven dat een virus ooit enige ziekte heeft veroorzaakt. Hoe moeilijk het ook is om te accepteren, de waarheid is zo simpel.

In een gezonde en rationele wereld zouden de medische autoriteiten het antwoord op deze eenvoudige vraag de eerste en hoogste prioriteit hebben gegeven in hun rol als opvoeders van de bevolking. Zoals jullie zullen zien, is het proces eenvoudig te begrijpen. Er is dus geen reden waarom iedereen in de wereld niet zou moeten weten hoe deze fundamentele vraag te beantwoorden.

Zoals mijn ervaring in het afgelopen jaar van het geven van honderden lezingen, lezingen en interviews heeft me geleerd, echter, bijna geen leek, journalist, advocaat, activist of gezondheidsprofessional, waaronder MD's, heeft enig idee hoe deze vraag te beantwoorden. Voor velen heeft COVID

worden

hun leven werken, maar ze hebben nog steeds geen idee hoe zelfs weten of dit virus bestaat. Na het lezen van de volgende 10 pagina's hoop ik dat u, in tegenstelling tot deze professionals, nooit meer in deze predica zal zitten.

Ten eerste, laten we beginnen met hoe de overgrote meerderheid van leken en gezondheidswerkers geloven dat een viroloog gaat over prov-

- het bestaan van een virus.

Wanneer ik mensen deze vraag heb gesteld, het antwoord dat ik meestal

er zijn miljoenen mensen over de hele wereld die ziek worden en sterven; daarom moet het een virus zijn. Vaak beweren mensen dat het

BREEK DE SPEECH

aangetoond dat de ziekte zich van plaats tot plaats heeft verspreid, of van persoon

aan de persoon, die moet bewijzen dat de oorzaak is een virus. Soms,

ze wijzen op verhalen die ze hebben gelezen, zoals, San Quentin gevangenis had

geen gevallen van COVID, en dan iemand met COVID werd daar naartoe gestuurd, op

die tijd veel mensen ziek zijn geworden (of ten minste getest positief), wat weer bewijst dat het een virus moet zijn.

Soms is het het verhaal van tante Bessie, die naar de kerk ging, alleen

om ziek te worden een week later na blootstelling aan iemand in de kerk

die positief testte. Ik heb veel van zulke verhalen gehoord.

De invoer

mieren punt te maken is dat geen wetenschapper, viroloog of competente medische

professioneel zou beweren dat deze epidemiologische

observaties bewijzen het bestaan van een virus. In feite is de rol van epidemiologie in medicene en wetenschap in de eerste plaats het genereren van hypothesen, die dan in het laboratorium kunnen worden getest om het oorzakelijk verband te bewijzen. Epidemiologie kan nooit het bestaan van een virus bewijzen, noch de oorzaak van een ziekte. Dat is gewoon niet zijn rol. Hierover bestaat vrijwel geen onenigheid in de wetenschappelijke wereld.

Bovendien, als het feit dat veel mensen ziek worden op dezelfde plaats blijkt virale oorzaak, dan kunnen we logisch concluderen dat Hiroshima moet een virus zijn geweest. Als we beweren dat een ziekte die zich verspreidt ook bewijs is van een virale oorzaak, dan had de ramp in Tsjernobyl door een virus kunnen worden veroorzaakt. Meer dan honderd jaar lang zagen mensen dat de ene zeeman na de andere ziek werd op schepen. Hun tanden vielen uit, en velen gingen in hartfalen en stierf. Voor velen was het duidelijk dat er iets werd doorgegeven aan een besmetting van de ene zeeman naar de andere. Op een gegeven moment echter at een zeeman een kalk op; het hele ding ging weg omdat, in feite, de zieke zeilers hadden last van scheurbuik, een ziekte veroorzaakt door vitamine C tekort.

Er zijn nog vele andere voorbeelden die aantonen hoe epidemiologische observaties een medisch beroep hardnekkig hebben misleid in het idee van besmetting. Beriberi en pellagra, twee bekende voedingsgebreken, werden decennia lang beschouwd als veroorzaakt door een besmetting. Het bleek dat de oorzaak was B vitamine deficiëntie, die, zoals men zou verwachten, vaak zou verschijnen in dezelfde familieleden op dezelfde

tijd.

Om het punt te herhalen, de rol van epidemiologie in de wetenschap is... of moet worden voorgesteld wegen te verkennen. En wanneer wetenschappers epidemiologie misbruiken, worden ze, in de woorden van de voormalige voorzitter van de afdeling epidemiologie van Harvard, een overlast voor de samenleving, meer schade aanrichtend dan goed (1).

In het geval van COVID, ik heb geen bezwaar tegen het verkennen van de hypothese dat een besmettelijk middel de oorzaak is van dit potentieel nieuwe

HOOFDSTUK 1

ziekte, maar ik stel ook dat vele andere mogelijke oorzaken moeten zijn verkend. Om nog duidelijker te zijn, met behulp van epidemiologie om dit of andere virus bestaat een wetenschappelijk naïeve en irrationele houding.

Laten we de volgende stap nemen. Hier beschrijven we wat de meeste mensen denken dat er is gebeurd en wat de overgrote meerderheid van de artsen is - geloof is gebeurd. De meeste mensen gaan ervan uit dat het eerste wat onderzoekers doen wanneer ze geconfronteerd worden met een nieuwe ziekte zorgvuldig de symptomen definiëren. Dan, zodra ze een aanzienlijk aantal vergelijkbare zieke mensen hebben gevonden, de veronderstelling is dat de onderzoekers onderzoeken verschillende lichaamsvloeistoffen van de zieke mensen om een gemeenschappelijk virus te vinden. De algemene expectation is dat het virus dan zal blijken overvloedig in deze mensen, dat het zal aantonen een uniforme morfologie (grootte, vorm en andere definiërende fysieke kenmerken) en dat elk virus (een

virion) zal worden aangetoond het identieke genetische materiaal te bevatten. Dit is de duidelijke, logische en rationele benadering van de ontdekking van een nieuw virus. De feiten spreken deze rationele benadering tegen. Hoewel sommige ziektes van het virus een gemeenschappelijk symptoombeeld delen, doen velen, zoals COVID-19, dit niet. Dit verschijnsel compliceert uiteraard zaken, want zonder een duidelijke definitie van de ziekte als uitgangspunt, wordt het identificeren van welke ziekten onmiddellijk onderzocht moeten worden een uitdaging. Maar zelfs bij de meest duidelijk omschreven In de geschiedenis van de geneeskunde toont geen enkele gepubliceerde studie de isolatie van identieke deeltjes die een ziekteveroorzakend virus van enig lichaamsvocht van een ziek persoon zouden vertegenwoordigen. Laat ik dit nog duidelijker maken. Als iemand een persoon met een viral... ziekte neemt, bijvoorbeeld, waterpokken, hondsdolheid, mazelen, aids of COVID-19... bevat de gepubliceerde literatuur geen enkel bewijs van een virus dat direct werd geïsoleerd van lichaamsvloeistoffen van zelfs één persoon die aan deze ziekten lijdt. Het interessante aan deze verklaring is dat geen enkele gezondheidsinstelling van enige regering in de wereld het daar niet mee eens is. Ook op dit punt is er geen onenigheid van enige viroloog of arts die werkt in of publiceert op het gebied van virologie. En er is geen verschil van mening over deze verklaring van instellingen als de Centers for Disease Control and Prevention (CDC), het Pasteur Institute of het Robert Koch Institute.

Om dit te bewijzen, beschikken wij over bijna 60 geschreven staten van overheidsinstellingen uit de hele wereld, die bevestigen dat zij geen voorbeelden hebben dat SARS-CoV-2 rechtstreeks van een mens wordt geïsoleerd (2). We hebben ook schriftelijke verklaringen van enkele van de belangrijkste auteurs van de belangrijkste papers over de isolatie en zuivering van SARS-CoV-2, die het eens zijn dat ze nooit geprobeerd om

BREEK DE SPEECH

het virus rechtstreeks te verkrijgen uit een vloeistof van een zieke (3). Tenslotte bevestigt de persoonlijke communicatie met een aantal virologen dat geen enkel pathogene virus kan worden geïsoleerd uit lichaamsvocht van een zieke persoon. Ze zeggen gewoon dat de wetenschap niet zo is.

Laten we echter heel duidelijk zijn over het volgende punt. Het is niet zo dat het technisch onmogelijk, of zelfs moeilijk, is om een deeltje de grootte en vorm of kenmerken van een virus te isoleren van een vloeistofmonster. Zo hebben wetenschappers decennialang identieke deeltjes (bacteriofagen genoemd) geïsoleerd uit bacteriële culturen en zuivere monsters van deze deeltjes onder de elektronenmicroscopie laten zien. In dit geval zijn alle deeltjes uit één cultuur morfologisch identiek, zijn ze allemaal gemaakt van precies dezelfde eiwitten en hebben ze allemaal identieke genetische sequenties.

De stappen om een deeltje te isoleren de grootte en de kenmerken van een virus zijn ook eenvoudig en niet anders dan hoe een chemicus zou isoleren

cafeïne uit een koffieboon. Eerst neem je een monster van de vloeistof die je wilt onderzoeken. Vervolgens macereer je het (zoals in een blender) en filter je het monster door een filterpapier dat alles wat oplosbaar is, inclusief elk deeltje ter grootte van een virus, door het papier laat gaan. Na het weggooien van de cellen, schimmels en bacteriën, plaatst u de resterende vloeistof op een ding genaamd een Dit proces heet ultracentrifugeren.

Met ultracentrifugeren draait het virus in kwestie uit tot een band. De band kan vervolgens met een micro-pipet uit het gradiënt worden gehaald en op zuiverheid worden gecontroleerd. Op deze manier kun je bevestigen dat het enige in de band het virus is. Je kunt dan het virus bestuderen, de exacte morfologie bepalen en zijn hele genoom sequencieren. Het belangrijkste is dat je vervolgens proefdieren kunt blootstellen aan dit geïsoleerde, gezuiverde virus om te zien of ze ziek worden.

Deze stappen zijn de manier waarop wetenschap hoort te werken. Men isoleert de variabele in dit geval, het virus en dan kenmerkt de samenstelling van het virus. Zodra men zeker is van het bestaan van het zuivere virus, kunnen proefdieren eraan worden blootgesteld. Toch is dit eenvoudige, uitvoerbare experiment nooit succesvol uitgevoerd voor zelfs maar één zogenaamde virale ziekte, en het is zeker nooit geprobeerd voor COVID-19 en SARS-CoV-2. Zelfs niet één keer.

Als ik artsen of virologen vraag waarom ze dit eenvoudige, duidelijke, logische, rationele bewijs niet uitvoeren om het bestaan van een

nieuw virus dat ziekte veroorzaakt, ik hoor twee antwoorden. De eerste is dat niet genoeg van het virus aanwezig is in een lichaamsvocht van een zieke persoon om het op deze manier te vinden. Ik heb zelfs wetenschappers gevraagd of ze het virus zouden zien als de bronchiale vloeistof van 10.000 mensen met

HOOFDSTUK 1

genoeg virus om te vinden. Dit roept natuurlijk de vraag op: Op welke ory beweren we dan dat het virus mensen ziek maakt? Hier is geen antwoord op.

Het tweede antwoord dat ik heb gehoord is dat virussen zijn ondoordringbare parasieten dus, natuurlijk, we kunnen ze niet vinden buiten de cellen. Wanneer gevraagd wordt hoe het virus van de ene persoon naar de andere gaat, zoals ons verteld wordt, antwoorden virologen, gaat het knoppen uit de cel, gaat in een druppel en reist naar de volgende persoon. Met andere woorden, het virus wordt overgedragen als het zich buiten de cel bevindt. Ik kan me alleen maar afvragen waarom virologen het niet kunnen vinden tijdens deze transmissie stap omdat ze duidelijk denken dat het buiten de cel.

We staan voor een dilemma. Het is duidelijk dat geen enkele viroloog ooit een pathogene virus heeft geïsoleerd uit enig lichaamsvocht van een zieke persoon. Hoe kunnen virologen dan beweren dat er duizenden papieren zijn, inclusief scores op SARS-CoV-2 alleen, dat een virus geïsoleerd was, gekenmerkt en aangetoond ziekte bij dieren te veroorzaken? Er zijn..

er zijn aanwijzingen dat het genoom van SARS-CoV-2 is gesequenseerd en dat varianten van dit genoom zijn ontdekt. Begrijpen hoe virologen zich gerechtvaardigd hebben gevoeld bij het maken van deze claim is de sleutel om te begrijpen hoe virologie zijn wetenschappelijke integriteit verloor. Als ze niet de eenvoudige stappen volgen die ik heb beschreven voor het isoleren van een virus, op welke basis claimen virologen het bestaan van een nieuw virus en het bewijs dat dit nieuwe virus een ziekteverwekker is? Het antwoord is eenvoudig: Virologen beweren dat iets genaamd het Nogmaals, over deze verklaring is er geen discussie.

Om te begrijpen wat cytopathisch effect is, moeten we een aantal pivotal gebeurtenissen in de geschiedenis van virologie die plaatsvonden in de vroege jaren 1950 opnieuw bekijken. Rond die tijd realiseerden virologen zich dat ze de instrumenten hadden om parafilm te zien van de grootte en morfologie van een virus met behulp van de elektronenmicroscopie; echter realiseerden ze zich ook dat ze nooit een uniform deeltje zagen komen van een ziek persoon. In wezen hebben ze de basis van virologie weerlegd!

Gelukkig voor het virologisch beroep, redde een man genaamd John Franklin Enders de dag door het proces te ontdekken dat bekend werd als de virale cultuur, een ontdekking waarvoor hij in 1954 een Nobelprijs ontving. In 1954 (4) en 1957 (5) schreef Enders twee papers waarin beschreven werd hoe virale culturen te creëren (met behulp van een minimal nutrient medium

voor altijd meer.

Vergeet niet, een virus is een extreem klein deeltje, een dat kan worden gezien alleen met de vergroting beschikbaar via een elektron micro-

BREEK DE SPEECH

scope. Vergeet ook niet dat een virus is ontworpen als een klein deeltje met een eiwit coating encasing een kleine hoeveelheid genetisch materiaal, hetzij DNA of RNA. Het spel is om dit unieke deeltje te vinden en tonen

dat zij het leger vernietigt, waarop zij voortgroeit.
Gezien deze aspecten van de definitie van een virus, hier

zijn de stappen die Enders schetste in zijn krant uit 1954 (4). Enders begon zijn experiment met een keeldoekje van zeven kinderen in het ziekenhuis

symptomen die wijzen op mazelen. Hij mengde het wattenstaafje met

twee milliliter melk interessant genoeg, zelf een bron van genetisch materiaal. Daarna voegde hij het keeldoekje in melk toe aan een oplossing die:

Penicilline, 100ug/ml en streptomycine, 50 mg/ml werden toegevoegd aan

alle keelmonsters die vervolgens werden gecentrifugeerd bij 5450 rpm voor ongeveer één

uur. Supernatant vloeistof en sediment geresuspendeerd in een klein volume melk

werden gebruikt als afzonderlijke inocula in verschillende experimenten in hoeveelheid en variërend van 0,5 ml tot 3,0 ml.

Inocula is slechts het monster gebruikt in de volgende stap, die was om dit materiaal te inoculeren op een cultuur van getrypsiniseerde mens en resu

niercellen van apen. Aan dit cultuurmedium voegde hij het volgende toe:

Het kweekmedium bestond uit runderamniotisch vocht (90%), rundvlees

embryo-extract (5%), paardenserum (5%), antibiotica en fenolrood als indicator voor celmetabolisme.

In eenvoudige taal mengde Enders zijn monster met zes andere sub-posities die bekend staan als bronnen van eiwit en genetisch materiaal. We weten nu dat deze stoffen afbreken in deeltjes met de grootte en morfologie van wat we virussen noemen. Deze zes bronnen zijn melk, menselijke niercellen, resusapen niercellen, runderamniotisch vocht, runderembryo-extract en paardenserum.

Aan deze cultuur, Enders... onderzoeksgroep toegevoegd antibiotica waarvan bekend is dat ze giftig zijn voor de niercellen, vooral streptocin. (Tegenwoordig gebruiken wetenschappers de antibiotica gentamicine en amfotericine.) Enders en collega's observeerden dit bier gedurende een aantal dagen. Toen ze een karakteristiek cytopathisch effect (CPE) in de cellen van de culturen zagen dat de overgang van gezonde, normale cultuurcellen in reusachtige, ongeorganiseerde cellen met interne gaten of vacuoles betekende, concludeerden ze dat dit het bewijs was dat het virus uit het keeldoekje de cellen in de cultuur vernietigde. Voor Enders was dit cytopathische effect het kenmerk van sterven van de cellen, en hij geloofde dat het alleen kon gebeuren omdat het virus in het monster geïnfecteerd en vernietigde de cellen in de cultuur.

Tot op de dag van vandaag, met kleine uitzonderingen, begint elke viral isolatie met dit gebrekkige kweekproces. Bovendien wordt elke genetische analyse van een zogenaamd virus uitgevoerd op de resultaten van deze celcultuur, niet op HOOFDSTUK 1

een geïsoleerd, gezuiverd virus. Geen uitzonderingen. Dus, als virologen het genoom van een nieuw virus willen verklaren, isoleren ze het virus niet van

een ziek persoon en de volgorde dat specifieke deeltje. In plaats daarvan nemen ze een niet gezuiverd monster van een zieke persoon, voeren het door een weefselcultuur (zoals hierboven beschreven) en doen hun analyse op het resulterende mengsel niet op het virus zelf. Zodra men begrijpt hoe dit proces werkt, geeft het aanleiding tot twee centrale vragen. In de eerste plaats, hoe kunnen we er zeker van zijn dat de CPE is een gevolg van een virus van de zieke persoon en niet het resultaat van een celcultuur die wordt uitgehongerd en vergiftigd? Ten tweede, hoe kunnen we er zeker van zijn dat alle resulterende deeltjes en genetisch materiaal in de uiteindelijke cultuur alleen afkomstig zijn van de groei van het virus van de zieke persoon en niet van een van de zes stoffen toegevoegd aan de cultuur die ook bekend zijn dat proteïnen, Deze twee vragen staan aan de basis van het hele virologisch bouwwerk, maar verbazingwekkend genoeg worden de strenge controles die antwoorden kunnen geven nooit uitgevoerd.

Interessant genoeg was Enders zelf op de hoogte van de mogelijke valkuilen van zijn experimentele methode, want hij wees op het volgende:

Een tweede middel werd verkregen uit een ongeïnoculeerde cultuur van mon-
belangrijke niercellen. De cytopathische veranderingen die het veroorzaakte in de
onbevleete prepa-

rantsoenen konden niet met vertrouwen worden onderscheiden van de virussen verk-
regen uit mazelen. (4).

Met andere woorden, hoewel Enders zijn controle-experiment niet in detail beschreef,
vertelde hij ons dat hij dit hele cel-cultuur experiment herhaalde, maar dit keer voegd
e hij niets toe van een ziek persoon. De CPE en de resulterende deeltjes die hij verkre-
gen had, konden niet worden verwijderd uit de resultaten die hij kreeg toen hij de cult-
uur inoculeerde met mazelen. Dit is sterk bewijs dat eventuele CPE's werden veroorz-
aakt door de kweekomstandigheden, niet door een zogenaamd virus afkomstig van de
mazelenpatiënten.

In Enders

zijn experimentele methode. Hij begon met te zeggen:

Ruckle heeft onlangs soortgelijke bevindingen gemeld en heeft daarnaast iso-

verlate een agent uit apennierweefsel dat tot nu toe niet te onderscheiden is van men-
selijk mazelenvirus. (5).

Met andere woorden, een tweede viroloog, Ruckle, vond deeltjes komen

van apenniercellen die, opnieuw, niet te onderscheiden waren van wat Enders het menselijke mazelenvirus noemde.

Een belangrijk-om-begrijpend gevolg van Enders een precedent-setting < ontdekking en iets dat bijna geen arts of leek zich realiseert is dat elk levend-viraal vaccin eigenlijk niets meer is

BREEK DE SPEECH

dan een gedeeltelijk gezuiverd (minimaal gefilterd) celkweekmengsel. Mazelen vaccinatieprogramma's omvatten de injectie van de resultaten van deze cel cultuurexperiment op grote schaal.

Later in het artikel van 1957 herhaalde Enders het centrale dilemma:

Hoe weten we de oorsprong van de deeltjes die hij koos om de menselijk mazelenvirus? In dit bijzondere citaat verwijst hij naar het probleem van de vaccins:

Er bestaat een potentieel risico bij het gebruik van culturen van primatencellen voor de productie van vaccins die bestaan uit verzwakt virus, aangezien de aanwezigheid

van andere stoffen die mogelijk latent zijn in primatenweefsels, kan niet met enige bekende methode worden uitgesloten.

Wat duidelijk is uit het werk van Enders is dat hij geen idee had

of de oorsprong van de deeltjes waarvan hij beweerde dat ze de menselijke mazelen waren

het virus kwam van de zieke persoon of was het resultaat van de breuk

van een van de bronnen van genetisch materiaal gebruikt in

de celcultuur.

In de jaren vijftig was er geen manier om een exogeen, pathogene virus te onderscheiden van de normale deeltjes die gevormd werden toen stervende cellen afbraken. 67 jaar later, met onze moderne analytische instrumenten, moeten virologisten toch een onderscheid kunnen maken tussen deze twee entiteiten. Dit is echter wat een mei 2020-document over dit onderwerp precies heeft gezegd:

De opmerkelijke gelijkenis tussen EV's [extracellulaire blaasjes] en virussen heeft heel wat problemen veroorzaakt in de studies gericht op de

analyse van EV's vrijgegeven tijdens virale infecties.... Tot op heden bestaat echter geen betrouwbare methode die daadwerkelijk een volledige scheiding kan garanderen

(6).

Tegenwoordig verwijzen virologen naar de onvermijdelijke afbraakproducten van doede en stervende weefsels als extracellulaire blaasjes of soms als exosomen. Deze deeltjes kunnen direct worden geïsoleerd en gezuiverd uit lichaamsvloeistoffen van zieke mensen. Ze zijn conceptueel verschillend van virus- en in die virussen zogenaamd afkomstig van buiten de persoon en, ten minste soms, worden beschouwd als pathogenen. EV's zijn afkomstig van de afbraak van de persoon zijn eigen weefsels en zijn niet-pathogeen. En vanaf mei 2020 erkenden virologen dat ze geen onderscheid kunnen maken tussen de twee (6).

Daar is maar één realistische verklaring voor. Alle deeltjes met

de grootte, samenstelling en morfologie van de virussen zijn in werkelijkheid de normale en onvermijdelijke resultaten van de afbraak van onze eigen weefsels. En onze weefsels breken af om dezelfde reden als de culturen in Enders. Ze zijn uitgehongerd, vergiftigd of beide. Stervende weefsels produceren een groot aantal deeltjes, en deze deeltjes zijn helaas verward met pathogene, exogene virussen. Het is tijd om deze misvatting op te helderen. HOOFDSTUK 1 INSTRUCTIES (1) Taubes G. Epidemiologie staat voor zijn grenzen. *Wetenschap*. 1995;269(5221):164-169. (2) Massey Christine. Persoonlijke communicatie het documenteren antwoorden op verschillende Vrijheid van Informatie (FOI) verzoeken van 58 regeringen van de wereld; deze antwoorden (per 25 juli 2021) geven aan dat 86 gezondheids-/wetenschapsinstellingen in 23 landen / jurisdicties hebben geen record van de isolatie/zuivering van een patiënt monster, Onder andere de Public Health Agency of Canada, de CDC, het Britse Department of Health and Social Care en de Indian Council of Medical Research. Zie <https://www.fluoridefreepeel.ca/fois-reveal-that-health-science-institutions-round-the-world-have-no-record-of-sars-cov-2-isolation-purification/>. Deze koppeling bevestigt de beweringen van

Dr. S. Alexov, die werkzaam is in het bestuur van de European Society of Pathology, een professionele groep die pathologen vertegenwoordigt in 30 Europese landen.

G

wm

Engelbrecht T, Scoglio S, Demeter K. Phantom virus: Op zoek van Sars-CoV-2. Off-Guardian, 31 januari 2021. <https://off-bewaker.org/2021/01/31/phantom-virus-in-search-of-sars-cov-2/>.

(4

Enders JF, Peebles TC. Voortplanting in weefselculturen van cytopatho-genetische agentia van patiënten met mazelen. Proc Soc Exp Biol Med.

1954;86(2):277-286. doi: 10.318/00379727-86-21073.

Enders JF, Peebles TC, McCarthy K, et al. Mazelen virus: een samenvatting van experimenten die betrekking hebben op isolatie, eigenschappen en gedrag. Am J Public Health Nations Health. 1957; (3):275-282. doi: 10.2105/ajph.47.3.275.

Giannessi F, Aiello A, Franchi F, et al. De rol van extracellulaire vesikels als bindingenoten van HIV-, HCV- en SARS-virussen. Virussen. 2020;12(5):571. doi: 10.3390/v12050571.

(5 w m (6 w m) H
OOFDSTUK 2

MODERN

Het is leerzaam om een van de meest invloedrijke papers zorgvuldig te onderzoeken
geschreven over de isolatie en karakterisering van SARS-CoV-2 (1).

Het belang van dit document is dat het beweert de isolatie te documenteren
van SARS-CoV-2 van de eerste patiënt met COVID-19 bij

Australië. Daarom neemt het zijn plaats in als een van de meest kritische documenten
gepubliceerd over de opkomst van SARS-CoV-2 buiten zijn
land van herkomst, China.

Zoals u zult zien volgen de auteurs van dit artikel (Caly et al.) de
hetzelfde script als dat van Enders meer dan zes decennia geleden. In de
in het eerste deel wordt de klinische situatie van de patiënt beschreven.

Dan komt de jacht op het virus. Zoals altijd:

Het materiaal uit het oorspronkelijke nasofaryngeale uitstrijkje werd gebruikt om een
Vero/hSLAM cellijn te inoculeren (1).

Vertaald, betekent dit dat een niet gezuiverd monster van het slijm van de patiënt zijn neus en keel werd ingeënt op een cultuur van apenniercellen. De onderzoekers probeerden niet naar het virus te zoeken of het genoom van het virus te testen in het monster van de patiënt. Alleen een RT-PCR (reverse transcription polymerase chain reac-

de Commissie heeft in het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag een voorstel voorgesteld. In het lichaam van het papier is er geen beschrijving van de werkelijke kweekmethoden, maar in het ondersteunende materiaal beschrijven de auteurs het gebruikelijke gebruik van een minimaal voedingsmedium en de toevoeging van twee antibiotica (gentamicine en amfotericine) aan het groeimedium. Vooraf kan deze uithongering en vergiftiging van de cellen resulteren in de cellen afbreken (de CPE) en de productie van Dit proces betekent ook dat, samen met extracellulaire blaasjes/virussen, tal van bronnen van genetisch materiaal aanwezig zullen zijn in de uiteindelijke cultuur. Deze omvatten mogelijke exogene virussen die de patiënt kunnen hebben geïnfecteerd (indien dergelijke virussen zelfs bestaan), genetische deeltjes uit het niet-gezuiverde monster van de patiënt, foetaal kalfsserum en de apenniercellen. Toch proberen Caly en collega's niet te achterhalen waar het genetisch materiaal vandaan kwam.

BREEK DE SPEECH

De auteurs beschrijven vervolgens de elektronenmicrografieën die op de resulterende kweekvloeistof zijn gemaakt: Na verschillende mislukkingen om virionen te herstellen met de karakteristieke rand

van oppervlakte piekeiwitten, werd vastgesteld dat het toevoegen van trypsine aan de celcultuur medium onmiddellijk verbeterde virion morfologie . (1).

Met andere woorden, de deeltjes die de Australische onderzoekers noemen "coronavirussen" omvatten de karakteristieke halo van piekeiwitten pas nadat de onderzoekers trypsin toegevoegd aan de cultuur medium. Trypsin is een eiwitverteerd enzym; virussen worden verondersteld een eiwit. Het zou redelijk zijn om aan te nemen dat als men eiwit houdende enzymen toevoegt aan deeltjes met een eiwitcoating, een deel van de eiwitcoating zal worden opgegeten, waardoor een laatste deeltje dat in een elektronenmicrograaf zou kunnen kijken alsof het spikes heeft. Dit door het lab geïnduceerde resultaat zou geen relatie hebben met hoe zo'n deeltje eruit zou kunnen zien in een levende persoon.

Er is slechts één rationele, logische en wetenschappelijke conclusie die men uit dit document kan trekken: Deze onderzoekers hadden geen idee wat de Vero/hSLAM cellen deed afbreken. Bovendien hadden ze geen idee waar

elk genetisch materiaal waarvoor zij vervolgens zijn getest. Tot slot vonden ze geen deeltje met de karakteristieke morfologie van een coronavirus totdat ze het uiterlijk ervan maakten. Kortom, er is geen bewijs in dit document dat enig deeltje bekend als SARS-CoV-2 werd gevonden, of dat een virus iets te maken had met deze Australische persoon. In elke publicatie over de isolatie en karakterisering van SARS-CoV-2 is de eerste stap in het experiment het doen van de virale cultuur. Elke analyse van het genoom van het virus is gedaan op de resultaten van deze cultuur experimenten, niet op vloeistof rechtstreeks genomen van een zieke persoon. Conventionele virologen presenteren het CPE (cytostatische effect) als HET bewijs dat het virus bestaat EN ziekte veroorzaakt.

Onze volgende stap is dus om de recente experimenten van Stefan Lanka te bekijken, omdat hij heeft geprobeerd om de juiste wetenschappelijke studies te doen om precies te begrijpen hoe de CPE's die virologen rapporteren tot stand komen (2). Stefan Lanka, een viroloog die bijgeschreven is met het ontdekken van het eerste reuzenvirus dat in een organisme in de oceaan leeft, besloot het cy-topathisch-effect fenomeen op een rigoureuze test te zetten. De vraag die hij probeerde te beantwoorden is simpel: Wordt de CPE veroorzaakt door de aanwezigheid van een pathogene virus, of is het het resultaat van het kweekproces?

HOOFDSTUK 2

Cell Culture with Cell Culture with Minimal

Celcultuur met 10% Minimaal Nutriënt Medium, 1% FCS Cell Culture met FCS (foetaal kalfs-serum) Medium, 1% FCS, plus 3 Antibiotica, plus Gist RNA

Geen cytotoxische effecten
Geen cytotoxische effecten
Cytopatische effecten
Cytopatische effecten (geen celverdeling)
(geen celverdeling)
(Cell breakdown and
(Cell breakdown and

De Hier is de essentie van het experiment van Lanka, gedaan door een onafhankelijk professioneel laboratorium dat gespecialiseerd is in cel cultuur. Zoals te zien in deze serie foto's is elk van de vier verticale kolommen een apart experiment. De bovenste foto in elke kolom werd genomen op dag één, en de onderste foto werd genomen op dag vijf. In verticale kolom één werden normale cellen gekweekt met normaal nu-trient medium en slechts een kleine hoeveelheid antibiotica. Zoals je kunt zien, werd op dag één noch dag vijf een CPE gevonden; de cellen zetten hun normale, gezonde groei voort. In verticale kolom twee werden weer normale cellen gekweekt op normaal voedingsmedium en een kleine hoeveelheid antibiotica, maar dit keer werd 10% foetaal kalfs-serum toegevoegd om het medium te verrijken. Toch groeiden de cellen in de cultuur normaal, zowel op dag één als op dag vijf.

De derde verticale kolom toont wat er gebeurde toen Dr

elk modern isolatieexperiment van elk pathogene virus dat ik heb gezien. Dit omvatte het veranderen van de voedingsstof medium naar minimale voedingsstof medium. Dit betekent het verlagen van het percentage van foetale kalfsserum van de gebruikelijke 10 % naar 1%, wat de voedingsstoffen die beschikbaar zijn voor de cellen om te groeien verlaagt, waardoor ze benadrukken en verdrievoudigen van de antibioticaconcentratie. Zoals u kunt zien, op dag vijf van het experiment, de kenmerkende CPE opgetreden, bewijzend dat het bestaan en de Dit resultaat kan alleen maar betekenen dat de CPE een resultaat was van de manier waarop het cultuurexperiment werd uitgevoerd en niet van een virus.

13 1
4

BREEK DE SPEECH

De vierde en laatste verticale kolom is hetzelfde als de verticale kolom drie, behalve dat aan deze cultuur een oplossing van pure RNA uit gist werd toegevoegd. Dit leverde hetzelfde resultaat op als kolom drie, waaruit opnieuw blijkt dat het de cultuurtechniek is.

De reden voor het toevoegen van de gist RNA is vanwege de manier waarop het genoom van een virus wordt gevonden, een geautomatiseerd proces genaamd Het uitlijningsproces begint met fragmenten van RNA en

bouwt een theoretisch genoom een die nooit bestaat op enig punt in het werkelijke monster. Dit genoom bestaat nooit in een persoon, en het bestaat nooit intact zelfs in de resultaten van de cultuur; het bestaat alleen binnen de computer, gebaseerd op een uitlijningsproces dat deze korte stukken in een hele. Het is om deze reden dat elk volledig genoom van SARS-CoV-2 wordt aangeduid als een genoom, wat betekent een genoom dat alleen in de computer bestaat. Zolang je genoeg van deze RNA-fragmenten hebt en het sjabloon levert, kan de computer elk genoom namaken.

Wetende hoe het uitlijningsproces werkt, kunnen we nu begrijpen wat Dr. Hij kon aantonen dat elk RNA virus genoom kan worden gevonden in de resultaten van de celcultuur van het vierde experiment. Maar op geen enkel moment werden deze virussen toegevoegd of aanwezig in het experiment.

Op dit moment moet duidelijk zijn dat het bestaan van SARS-CoV-2 nooit wetenschappelijk bewezen is. En omdat het virus nooit is aangetoond te bestaan, er is geen manier kunnen we concluderen dat dit virus een ziekte veroorzaakt, heeft een.

Bovendien kunnen we nu onze aandacht richten op de COVID-tests. Als het virus niet is aangetoond te bestaan, en als de belangrijkste onderzoekers die kwamen met de tests voor het virus toe te geven schriftelijk dat ze nooit hebben gewerkt met of het bezit van een echt virus (3),

wat, eigenlijk, is een COVID test op zoek naar? Deze vraag wijst ook op een belangrijk gevolg, namelijk dat men moet begrijpen hoe het COVID-onderzoek is opgezet om regeringsmaatregelen uit te voeren die de volkeren van de wereld grote schade hebben berokkend.

HOOFDSTUK 2

INSTRUCTIES

(1) Caly L, Druce J, Roberts J, et al. Isolatie en snel delen van het nieuwe coronavirus van 2019 (SARS-CoV-2) van de eerste patiënt die neuzen met COVID-19 in Australië. *Med J Aust.* 2020;212(10):459- 462. doi: 10.5694/mja2.50569. Epub 2020 Apr 1.

Lanka S. Voorlopige resultaten: Respons van primaire menselijke epitheelcellen op strenge virus versterking protocollen (niet gepubliceerd). April 2021.

Davis I. COVID19 Bewijs van Global Fraud. *Off- Guardian*, 17 nov 2020. <https://off-guardian.org/2020/11/17/covid19-evidence-of-global-fraud/>.

(2

wm 15 HOOFDSTUK DRIE DE PCR-TEST Het volgende is een citaat uit een paper van de Duitse viroloog Christian

Drosten en zijn onderzoeksgroep, die de eerste primer bedachten

in de RT-PCR-test voor COVID-19 te gebruiken sequenties. Al snel werden de sequenties wereldwijd de standaard voor PCR-tests (polymere kettingreacties): Doel: We wilden een robuuste diagnostische methode ontwikkelen en implementeren voor gebruik in laboratoriuminstellingen voor de volksgezondheid zonder virusmateriaal beschikbaar te hebben. Deze zin betekent dat Drosten en zijn groep de wereldwijde standaard voor SARS-CoV-2 testen zetten, maar ze geven toe dat ze nooit het virus zelf hadden om mee te werken.

Hoe ongelooflijk deze opname ook klinkt, dit is standaard praktijk in de moderne virologie. Dit is hoe het werkt. Het PCR-proces is de Nobelprijswinnende technologie ontwikkeld door Kary Mullis, PhD, in de jaren tachtig. Zoals Dr. Mullis (die in augustus 2019 stierf) er herhaaldelijk op wees, was PCR nooit bedoeld als diagnostische test;

het was eerder een mens-productie-instrument dat werd gebruikt om een oneindig aantal kopieën van een segment van DNA (deoxyribonucleïnezuur) te creëren. In wezen, wordt een kort segment van DNA, een zogenaamde "primer," in het PCR-proces gestopt. Het proces kopieert of verkleint het segment, het maken van twee kopieën van het segment van een kopie, vier van twee, acht van vier, enzovoort. Elke ronde van het kopiëren (amplificatie) heet een cyclus. Als je begint met twee kopieën van het segment in kwestie, na 10 cycli, heb je 3.072 exemplaren. Als je begint met 10 kopieën, na 10 cycli, heb je 10.240 exemplaren. Het is duidelijk dat het aantal kopieën waarmee je begint en het aantal cycli dat je uitvoert het resultaat zal bepalen.

In een variatie van het proces dat RT-PCR wordt genoemd, is het segment in vraag een opeenvolging van RNA (ribonucleïnezuur) in plaats van DNA. Deze RNA-sequentie wordt omgezet door het enzym reverse transcriptase (RT) in DNA zodat het vervolgens door de versterkingscycli kan worden gezet.

Het PCR-proces gebruiken als een diagnostische test (tegen Dr. Mullis Eerst, en natuurlijk,

17 1
8

BREEK DE SPEECH

indien het doel van de test is aan te tonen dat een bepaald virus aanwezig is in een bepaald monster, moet eerst zijn aangetoond dat de primersequentie die wordt gebruikt daadwerkelijk afkomstig is van het betrokken virus. Dit betekent dat het virus eerst geïsoleerd en gezuiverd moest zijn (zie Hoofdstuk 1) en het gehele genoom gesequenseerd. Alleen dan zou het mogelijk zijn om aan te tonen dat de primersequentie gebruikt in de test kwam rechtstreeks uit dat virale genoom. Om te beweren dat de PCR-testsequentie specifiek is voor een bepaald virus, moet men bovendien kunnen aantonen dat geen andere levende entiteit (bijvoorbeeld microbiële) in het te testen monster mogelijk dezelfde reeks kan bevatten. Als niet aan een van deze criteria wordt voldaan, kan de PCR-test niet worden gebruikt in een klinische setting om de aanwezigheid van een virus te vinden of te diagnosticeren.

In het geval van SARS-CoV-2 was geen van deze criteria ooit vervuld, te beginnen met het niet isoleren van het virus. Zonder een goed geïsoleerd virus, kan men het genoom van het virus niet kennen. Als men het genoom niet kent, is het onmogelijk om te weten dat een bepaalde primersequentie alleen van dat virus komt. Omdat de Drosten-groep toegaf dat het alleen werkte vanuit de modellen van het virus en zijn genoom, kan er geen bewijs zijn dat een van hun primersequenties daadwerkelijk afkomstig was van SARS-CoV-2. Deze toelating maakt de hele test ongeldig.

Verslaggever off-guardian Iain Davis onderzocht de groep Drosten niet om aan te tonen dat hun primersequentie was

uniek voor SARS-CoV-2 alleen (2). Om die bewering te doen, zou Drosten moeten vaststellen dat geen enkele andere niet-SARS-CoV-2 stof in de onderzoekers... klinische monsters een kopie van de primersequentie in zijn eigen genoom bevatten. Met behulp van iets genaamd een BLAST zoektocht algoritme en programma voor het vergelijken van primaire biologische sequentie informatie van alle bekende organismen op aarde Davis toonde het tegenovergestelde. Op zoek naar de Drosten primersequenties, kwam Davis met meer dan 90 overeenkomende sequenties in het menselijk genoom en meer dan 90 overeenkomende sequenties in de microbiële wereld (2). Deze bevinding houdt in dat de primersequenties die worden gebruikt in RT-PCR-tests om te bepalen of er sprake kan zijn van een menselijke of microbiële (bacteriële, schimmel-, enz.) oorsprong. Alle claims dat deze PCR primer-sequenties uniek zijn voor SARS-CoV-2 zijn daarom onjuist.

Om het PCR-proces als diagnostische test te kunnen gebruiken, moet men ook de frequentie van valse positieven en valse negatieven kennen. Als voorbeeld, als u wilt valideren (beoordeelt de nauwkeurigheid van) een bloed pregnancy test, zou u beginnen met het vinden van 100 vrouwen die u zeker bent zwanger (bijvoorbeeld vrouwen die een echo met een

HOOFDSTUK 3

baby zichtbaar in de baarmoeder). Dan doe jij de bloedtest. Als 99 van de 100 vrouwen een positief resultaat hebben, weet je dat het vals negatieve percentage 1 procent is. Dan doe je dezelfde test op 100

postmenopauzale vrouwen. Met andere woorden, vrouwen die je zeker weet zijn niet zwanger. Als twee van de 100 een positief testresultaat opleveren, weet je dat de vals positieve waarde 2 procent is. Dit zijn de voorrondes die klinici in staat stellen tests op een betrouwbare en effectieve manier te gebruiken.

Aangezien er voor de SARS-CoV-2 PCR-test geen vals-positieve en vals-negatieve standaardtest bestaat, is het onmogelijk het aantal fout-positieven of negatieven te bepalen. De fabrikanten krijgen rond dit door het vergelijken van hun resultaten met andere TS-tests ??in een bizar soort circulaire logica. Maar zonder de foute positieve en negatieve snelheid te kennen, het proces is geen test het is een nutteloze procedure die geen nuttige informatie over de mogelijkheid van een virus of een ziekte aanwezig.

Een deel van de verwarring rond de betekenis van PCR-tests betreft de niet, de viral load, die het geneesmiddel definieert als de hoeveelheid virus gemeten in een standaardvolume bloed. Dit idee komt voort uit het feit dat elke zieke een bepaalde afbraak van zijn weefsels zal ervaren als gevolg van de ziekte. Deze afbraak creëert meer genetisch materiaal, dat, wanneer versterkt in het PCR-proces, hoogstwaarschijnlijk zal resulteren in een positieve. Hoe zieker een individu is, hoe minder PCR cycli het zal duren om een positief resultaat te tonen.

Men kan bij voorbaat concluderen dat mensen met een hogere virale belasting de neiging om zieker (dat wil zeggen, ze breken meer), terwijl mensen met een lagere virale belasting en negatieve PCR-tests zal

de neiging om minder inzinking en minder ziek te zijn. Maar wat belangrijk is om te begrijpen is dat dit niets te maken heeft met een virus. Bovendien hebben mensen die ziek zijn van een vergelijkbare oorzaak (bijvoorbeeld EMF-vergiftiging of cyanidevergiftiging) de neiging om op soortgelijke wijze af te breken, wat resulteert in de productie van vergelijkbare genetische sequenties. Wanneer deze sequenties vervolgens worden versterkt, zullen wetenschappers beweren dat de mensen lijden aan een viral infectie, maar opnieuw, geen virus is betrokken. In plaats daarvan is het simpelweg dat alle ziekte creëert genetische puin, en soortgelijke ziekten veroorzaken soortgelijke patronen van genetische afbraak. Wanneer deze patronen worden opgepikt door het PCR-proces en ten onrechte worden gebruikt als een diagnostische test, dan komen we in de problemen.

Het grootste gevaar van het gebruik van het PCR-proces als diagnostische test is dat het aantal cycli het percentage positieven en negatieven zal bepalen. Elke PCR-test met 25 of minder cycli zal waarschijnlijk in bijna elk geval negatief zijn. Met die hoeveelheid versterking, is men zelden in staat om de primer sequentie in kwestie op te pikken. Aan de andere kant, als de versterking cycli boven de 40, bijna iedereen zal

19 20 BREAKING THE SPELLING

test positive because those sequences are present in

elke mens en ieder mens heeft een basislijn van weefseluitbraak.

De implicaties van dit kenmerk van het PCR-proces zijn duidelijk. Als een tiran wilde laten zien dat er een virale pandemie was, zou alles wat ze zouden moeten doen is het verhogen van de cyclus nummers tot meer dan 40. Als ze dan wilden laten zien dat de interventie die ze gebruikten om deze pandemie te bestrijden, hielp, konden ze gewoon de cycli verlagen tot minder dan 25. Plotseling, al die positieve gevallen zou worden "negatief" simpelweg omdat de gevoeligheid van de test werd gewijzigd.

De enige manier om deze mogelijke fraude te bestrijden, is het gebruik ervan te elimineren van elk PCR-proces als diagnostische test.

HOOFDSTUK 3

INSTRUCTIES

(1) Corman VM, Landt O, Kaiser M, et al. Detectie van 2019 nieuw coronavirus (2019-nCoV) door real-time RT-PCR. Euro Surveill. 2020;25(3):2000045. doi: 10.2807/1560-7917.

(2) Davis I. COVID19: Bewijs van wereldwijde fraude. Off- Guardian, 17 nov 2020. <https://off-guardian.org/2020/11/17/covid19-evidence-of-global-fraud/>.

THE COMPOSITION OF THE HUMAN BEING

In de afgelopen jaren heb ik vele mensen de simpele vraag gesteld: Waar wordt de mens van gemaakt? De antwoorden die ik heb ontvangen zijn soms interessant, soms een beetje vreemd en soms erg informatief. Niemand, echter, heeft het antwoord gegeven dat ik was op zoek naar het niet dat ik beweren dat de waarheid over zo'n complexe en uiteindelijk ondoorgrondelijke vraag, maar ik heb een aanpak die ik geloof kan ons enorm helpen in ons begrip van gezondheid, ziekte, waarom we ziek worden en wat te doen met onze ziekten.

Ik denk dat we een realistisch, accuraat, echt wetenschappelijk beeld moeten hebben van wat een mens is gemaakt om een andere dringende vraag te beantwoorden die waarschijnlijk op iedereens geest zal zijn, en dat is, als het geen virus is, waarom worden mensen dan ziek? Wat

Laten we eens kijken naar een benadering van het beantwoorden van de vraag, Wat is een mens gemaakt van? Een manier om te beginnen is om te begrijpen dat de mens is gemaakt van Ik baseer deze conclusie op tientallen jaren observatie van mijzelf en andere mensen en, het belangrijkste, op het feit dat elk systeem van wetenschap en geneeskunde dat ooit heeft bestaan, het fundamenteel eens is met deze conclusie.

Vervolgens wil ik dieper gaan. Liggen onder deze gemakkelijk

zichtbare delen zijn structuren die over het algemeen worden aangeduid als organen. Deze omvatten het hart, de lever, darmen, zenuwen enzovoort. Mijn bewijs voor het bestaan van deze organen is dat ik ze in veel gevallen direct kan voelen in mezelf of in andere mensen. Men kan ze ook zien tijdens de operatie op levende mensen, en men kan ze gemakkelijk zien met beeldvormingstechnieken zoals echografie en CT-scans gedaan op levende mensen. Nogmaals, het belangrijkste, alle medische systemen die ik ken zijn het er niet alleen over eens dat mensen gemaakt zijn van organen, maar soms ook organen als centraal zien in hun gehele medische benadering. Dit is bijvoorbeeld het geval bij Chinese geneeskunde, een oude discipline die zijn benadering baseert op energie die door deze

23 2
4

BREEK DE SPEECH

zeer organen. Nogmaals, ik ken geen systeem van medisch denken dat niet gelooft in het bestaan van de verschillende organen binnen de mens.

Laten we nu een stap dieper gaan en vragen: Wat is een orgel? Wat Waar is de lever van gemaakt? Hier, worden we over het algemeen gepresenteerd met het antwoord dat de lever is gemaakt van levercellen, genaamd hepato-cyten, die zijn gegroepeerd of georganiseerd om de structuur die we kennen als de lever te vormen. Maar nu vinden we ons eerste gebied van

meningsverschillen. Ten eerste, voor zover ik weet, heeft niemand direct levercellen gezien in een intacte lever in een levend persoon. Ook, uiteraard, levercellen zijn te klein om visueel-isized op elke huidige beeldvorming techniek zoals echografie, CT scanning of MRI testen.

De reden waarom levercellen nooit direct in een intact orgaan in een levend persoon zijn gezien, zou puur technisch kunnen zijn, omdat levercellen te klein zijn om te zien zonder tenminste een lichte microscoop, die kan worden gebruikt in een levende persoon. Wetenschappers en medische mensen vinden levercellen door ze uit een lever te halen in een levend persoon. Vervolgens gebruiken ze vlekken of bereiden ze het weefsel op een bepaalde manier en zien ze de karakteristieke morfologie (vorm en structuur) van de hepatocyten onder een lichte microscoop. Dit proces lijkt duidelijk, behalve dat algemeen wordt erkend dat zelfs de eenvoudige daad van het verwijderen van een stuk weefsel uit zijn levende matrix inevitable een effect heeft op de morfologie, chemie en gedrag van dat weefsel. Om zo nauwkeurig mogelijk te zijn, moeten we daarom de mogelijkheid uitsluiten dat onze methode om levend weefsel op een bepaalde manier te onderzoeken de kenmerken van dat weefsel verandert. Die stap moet de hoogste prioriteit hebben voor iedereen die beweert wetenschappelijke conclusies te trekken.

Interessant is dat de wetenschappelijke theorie dat mensen (en eigenlijk alle dieren) van cellen zijn gemaakt, geen deel uitmaakt van een traditioneel medisch systeem. Of we nu kijken naar Chinese geneeskunde, Ayurvedische geneeskunde, homeopathie, of andere traditionele healing modaliteiten, geen, in ieder geval, geen die ik ken heeft ooit vermeld of gesproken over de

bestaan van cellen. Hoewel dit feit zeker niet bewijst dat cellen niet aanwezig zijn in levend weefsel, is het een intrigerende historische voetnoot. De theorie dat we uit cellen bestaan is eigenlijk een extreem nieuw idee. Het werd in de jaren 1850 gecreëerd door een Duitse arts genaamd Rudolf Virchow en werd destijds geconfronteerd met veel kritiek en zelfs bespotting. Nogmaals, deze reactie bewijst niet dat Virchow verkeerd was, alleen dat de cellulaire theorie één van een lange lijn theorieën was die is voortgekomen uit het overkoepelende materialistische denken karakteristiek van de afgelopen eeuwen. In dit geval verwijst de term "materialistisch" naar de denkschool dat mensen, net als al het andere in het universum, gewoon verschillende vormen van materiële substantie zijn. Voor materialistische denkers,

HOOFDSTUK 4

concepten zoals "energie" of "vital forces" of zelfs het onderzoek van het leven zelf is gewoon van de tafel.

Een laatste opmerking over de celtheorie (voor nu) is dat biologen beweren dat de mens bestaat uit ongeveer 188 verschillende weefseltypes. Deze omvatten de lever, het hart, de eierstokken, de ooglen enzovoort. Van deze 188, ongeveer 44 worden algemeen beschouwd als een "syncytium"; de rest wordt verondersteld te bestaan uit cellen (1). Een syncytium verwijst naar een acellulair orgel

dat we cellen zouden bellen. Een bekend voorbeeld van een orgel dat een syncytium is

is de oog lens. (Kleine, met een homogene, uniforme structuur als de oog lens is een goed idee als het doel van het orgaan trans-ouder aan licht.)

Over het algemeen is het mij niet duidelijk waarom een cellulaire structuur bijvoorbeeld de lever ten goede zou komen. Terwijl we kunnen zien dat de lever toont een cellulaire structuur op een biopsie (een proces dat vereist dat het levende weefsel wordt gedood en bekleedt), dit vertelt ons niet hoe cellen bieden een functie- al voordeel in de activiteit van de lever. Zou het niet makkelijker, eenvoudiger en betere communicatie bieden als het orgel van een uniforme, oneffen matrix zou zijn in plaats van kleine hokjes? In ieder geval, laten we zeggen dat hoewel de celtheorie heeft een aantal problematische aspecten, er genoeg bewijs bestaat om te concluderen dat ten minste sommige van onze organen lijken te bestaan uit interne afdelingen, divisies die we vaak noemen cellen. Wat

Als we nog dieper gaan en vragen waar een cel uit bestaat, komen we meer problemen tegen. Ik verzoek iedereen die geïnteresseerd is in celbiologie... om alle werken van de biologen te lezen. Harold Hillman (1) en Gilbert Ling (2). Naar mijn mening zijn het de twee beste biologen die ooit hebben geleefd.

Zowel Ling (1919-2019) als Hillman (1930-2016) wezen erop dat de biologie van de afgelopen 100 jaar vol zit met problemen in verband met de manier waarop gegevens worden verkregen. Hun werk is van onschatbare waarde in het grondvesten van de realiteit van wat er in levende systemen bestaat, en het onderscheiden van wat er bestaat

van wat een artefact is. Het woord "artifact" verwijst naar het cruciale concept dat wat we zien door het gebruik van een beeldvorming of interpretatieve techniek misschien niet de morfologie of activiteit van die structuur weerspiegelt wanneer het wordt gevonden in een levend, intact organisme. Dit is met name het geval bij de uitvinding en het gebruik van de elektronenmicroscopie.

Hoewel een diepgaande analyse van de componenten van een menselijke cel niet het onderwerp is van dit boekje, is het belangrijk erop te wijzen dat wetenschappers altijd elektronenmicrograaf beelden nemen nadat het weefsel uit zijn levende systeem is gehaald. Het weefsel wordt dan bevroren bij extreem lage temperaturen, of geweekt in enzymbaden, beklemd met zware metalen en

25 2
6

BREEK DE SPEECH

giftige kleurstoffen en gebombardeerd met elektronenstralen die onmiddellijk al het water in het monster evaporeren; alleen dan wordt het weefsel onderzocht in een vacuümkamer op de glijbaan. Om te beweren dat geen van deze zeer agressieve procedures verandert het uiterlijk en de functie van het weefsel

dat is belachelijk. Zoals Hillman er vaak op wees, terwijl er wat informatie te verkrijgen is bij het bestuderen van elektronenmicrograaf beelden,

al deze beelden zijn artefacten in dat geen van hen

de structuur in het echte leven nauwkeurig afbeelden.

Onthoud, de enige manier waarop een virus ooit is gevisualiseerd is door precies deze stappen te volgen. In feite is het juist om te zeggen dat niemand ooit een virus heeft gezien; we hebben alleen zware metalen vlek afzettingen gezien op een aantal onderliggende weefsels. Nieuwere cryotechnieken proberen dit probleem te vermijden, maar, nogmaals, alles wat we zien is de bevroren versie van een deeltje zonder verwijzing naar hoe het er eigenlijk uit had kunnen zien in het intacte organisme.

Zonder dieper in te gaan op dit fascinerende onderwerp van wat er werkelijk bestaat in een levend weefsel, kunnen we deze onderzoekslijn vergelijken met de lastige kwesties rond virologie. Nogmaals, om de ware wetenschap te doen, moeten we absoluut zeker zijn van onze veronderstellingen en in het bijzonder moeten we er absoluut zeker van zijn dat onze onderzoeksmethode niet heeft veranderd wat we onderzoeken. Het moet duidelijk zijn dat bij elke stap zorgvuldig gecontroleerd moet worden om die mogelijkheid uit te sluiten. Toch, ook al hebben wetenschappers als Hillman door de jaren heen vaak gewezen op de noodzaak van deze controles, worden dergelijke stappen in de wetenschap vandaag grotendeels genegeerd.

Zelfs iets zo eenvoudig als verdoving van een dier zou kunnen veranderen dat het dier biochemie en de samenstelling van zijn weefsels. Moeten we niet vragen, wat gebeurt er als we mengen, bevriezen, drogen en vlek met zware metalen de menselijke weefsels, cellen en biochemische paden worden onderzocht in een laboratorium? Wat

Het blijkt dat deze lijn van onderzoek leidt tot een totaal andere kijk op de biologie, een die niet alleen nauwkeuriger, maar ook veel vruchtbaarder in het voorkomen en behandelen van ziekte. Laten we deze kwestie nader bekijken.

De eerste afbeelding is de gebruikelijke tekstboektekening van de componenten van een cel. De kleine cirkelvormige structuur, genaamd het "ribosoom," is cruciaal voor de moderne genetische theorie. Het wordt beschouwd als de plaats in de cel waar boodschapper RNA (mRNA) wordt vertaald in eiwit. Als de ribosomen een artefact blijken te zijn, begint de hele theorie van de genetica te kraken.

HOOFDSTUK 4

THEORETISCH = DIAL
AGRAM zonder CEL
L

Kuc ieóśn

Sinds de vroege ontdekking van ribosomen, zijn ze alleen gezien

met behulp van de hoge vergroting van de elektronenmicroscop.

Dat zijn ze

altijd gezien als perfecte cirkels, hetzij bevestigd aan de slang-achtige structuur genaamd het We moeten ons echter realiseren dat elke structuur die altijd perfect cirkulair is in een twee-dimensioneel beeld, in driedimensionale leven moet zijn gedaaid. Om een ribosoom te vinden, is de homogenisering van de cel

vereist, wat betekent dat het in een soort blender. Wanneer elke structuur die perfect bolvormig is in een blender wordt gestopt, is het onmogelijk dat het in perfecte cirkels wordt gesneden. Dit tarta de basiswetten van de sferische geometrie.

Met andere woorden, de perfecte cirkels gezien op elektronenmicrograaf beelden voor tientallen jaren... getrokken in alle moderne beelden van de cel... moeten artefacten zijn. Dat ribosomen mogelijk in een intacte cel kunnen bestaan, is de conclusie van Hillman, die de geschiedenis van ribosomen in veel van zijn boeken besprak en stap voor stap liet zien dat niemand ooit heeft bewezen dat een dergelijke structuur daadwerkelijk in de cel bestaat. De cirkels zijn waarschijnlijk gevlekte gasbelletjes die het onvermijdelijke resultaat zijn van hoe het weefsel wordt bereid.

Laten we eens kijken naar een andere structuur gezien in alle tekeningen van de samenstelling van een menselijke cel. Het endoplasmatisch reticulum is de lange buisachtige structuur die in deze tekeningen is bevestigd aan de bekleding van de kern en aan de celwand. Net als ribosomen, wordt het endoplasmatisch reticulum alleen gezien met behulp van een elektronenmicrograaf, en, opnieuw als ribosomen, is het een structuur die cruciaal is voor het moderne begrip van hoe een cel functioneert.

Het werd uitgevonden om het probleem op te lossen biologen geconfronteerd toen ze theorieën dat het DNA is vervat in de kern, die is gebonden door een membraan.

BREEK DE SPEECH

pH is een indicator van de waterstofionconcentratie. Directe meting in intacte cellen heeft aangetoond dat de pH in het cytoplasma verschilt van de pH in de kern. Dit verschil kan alleen maar betekenen dat waterstofionen (H^+) niet vrij van het cytoplasma naar de kern kunnen overgaan en dat het membraan van de kern een barrière moet zijn die de vrije verspreiding van H^+ en andere kleine ionen van de kern naar het cytoplasma voorkomt. Deze observatie roept een voor de hand liggende vraag op: Hoe gaat het mRNA, dat duizenden malen groter is dan een H^+ ion, van de kern waar het wordt gemaakt naar het cytoplasma, waar het kan worden vertaald in eiwit, zonder dat het veel kleinere H^+ ion ook van kern naar cytoplasma overgaat, wat resulteert in een gelijkwaardigheid van de pH tussen kern en cytoplasma? Toen celbiologen slangen-achtige lijnen zagen die schijnbaar aan het nucleaire membraan bevestigd waren, dachten ze dat ze hun antwoord hadden. Dat antwoord gaat als volgt: Het mRNA wordt getranscribeerd van het DNA in de kern; het gaat dan uit de kern door de buis-achtige endoplasma reticulum, waar het voldoet aan de ribosomen verbonden aan het endoplasma reticulum, waar het kan worden vertaald in eiwit. Maakt niet uit dat er op een bepaald moment een uitgang moet zijn, en die uitgang zou duizenden keren groter moeten zijn dan het H^+ ion (dat het H^+ ion vrij zou kunnen verspreiden in en uit het gat of de uitgang).

in het endoplas-micro reticulum). De celbiologen kwamen om dit dilemma door postulat-ing dat er een soort van eenrichtingsdeur (die zou worden gevonden op een dag).

Er is een tweede probleem met deze theorie, naast de exit kwestie. Wanneer men kijkt naar levende cellen onder een lichtmicroscop of onder een donkere veldmicroscop, is het gemakkelijk te zien dat de kern voortdurend draait, zelfs soms 360 graden rotaties. Als er structuren waren die de kern met een koord aan de buitenste celwand vasthechten, zou een dergelijke nucleaire rotatie onmogelijk zijn. Nogmaals, de wetten van eenvoudige mechanica suggereren dat het endoplasmatisch reticulum, een structuur nooit

behalve door elektronenmicroscop beelden, is een ander artefact dat gewoon niet bestaat in een intacte, levende cel. In plaats daarvan is het waarschijnlijk een neerslag gecreëerd door de destructieve technieken gebruikt om elektronen micro- grafiek beelden te maken.

HOOFDSTUK 4

ALLES WAT WE ECHT KUNNEN ZIEN IN CELLEN

Cellmembrane Nucleus

Mitochondria Cytoplasma (watergeel)

Wanneer we onze vorige tekening vergelijken... bepalen wat celbiologen theoretiseren om de componenten van de cel te zijn

een werkelijke foto van een cel (hoewel nog steeds verwijderd van zijn huis organisme), zien we een heel ander beeld. In feite, de enige structuren zichtbaar in de levende cel foto zijn een dun membraan rond de cel, een waterige cytoplasma, kleine donkere lijnen (die bekend staan als mitochondria) en een kern. En dat is het. Interessant genoeg, na het lezen van duizenden pagina's van Hillman en Ling, past deze observatie precies bij de conclusies van beide mannen.

Zoals eerder vermeld worden de cellen van ons lichaam georganiseerd als homogene weefsels (syncytia) of als compartimenten die cellen worden genoemd. Cellen worden begrensd door een enkellaags membraan dat waarschijnlijk vetoplosbaar is en de plaats is waar het water in de cel het dikste of meest georganiseerd is. Het cytoplasma bestaat uit georganiseerd, gestructureerd (of samenhangend) water. Het water wordt coherenter naarmate het zich naar de periferie beweegt, minder coherent naarmate het naar de kern in het centrum beweegt.

Tenslotte is er een kern, ook gebonden door een dun, waarschijnlijk vetoplosbaar, enkellaags membraan. Zoals het tweede beeld laat zien, zijn er geen andere organellen (componenten) in de cel; bovendien zijn er geen pompen of receptoren in de membranen en zijn er geen cristae (subcompartimenten) in de mitochondria. De basisstructuur van het leven is consistent met de leringen van alle eeuwenoude wijsheidstromen, alle traditionele vormen van wetenschap en geneeskunde, evenals zorgvuldige moderne wetenschappelijke observatie is coherent, georganiseerd water met dingen zoals aminozuren, mineralen, eiwitten en genetisch materiaal ingebed in het cellulaire water.

Wat is het organisatorische principe dat dit oneindig flexible samenhangend waterkristal creëert? Meestal is het de energie van de zon, het licht en alle verschillende frequenties, energievormen, golflengten, geluiden, kleuren, gedachten, emoties en andere emanaties die naar ons komen vanuit het universum. Met andere woorden, het organisatorische principe komt van buiten de cel, zelfs buiten het organisme. Dit eenvoudige, krachtige beeld is de sleutel tot het begrijpen van gezondheid en ziekte. Het is ook de sleutel om een wereld te herdenken die eerder dient dan het leven te vernietigen. Het is de sleutel tot het opnieuw verbinden met onze spirituele oorsprong en het loskoppelen van de huidige duw om de hele wereld in destructieve energetische patronen en vormen in te sluiten. Kortom, het is de uitweg uit onze huidige catastrofe.

INSTRUCTIES

(1) Hillman H. Zaak voor nieuwe paradigma's in de celbiologie en in Neurobiologie. Lewiston, NY: Edwin Mellen Press, 1991.

(2) Ling G. Op zoek naar de fysieke basis van het leven. New York, NY: Springer, 2011.

HOOFDSTUK VIJF

WHY WE GET SICK AND WHAT TO DO ABOUT IT

Ergens nadat het COVID fenomeen begon, begon ik mijn eigen pod-cast. Onder andere hoogtepunten, Ik heb het voorrecht gehad om een aantal van de wereld leiders te interviewen in wat ik noem de nieuwe biologie van water. In werkelijkheid is de nieuwe biologie eigenlijk niet nieuw veel inheemse volkeren waren zich goed bewust van de biologie van water. Maar nu is het tijd voor deze manier van denken om duidelijk, bewust en volledig bewust te worden begrepen. Voor mij is COVID veel dingen, maar fundamenteel gezien is het een crisis van hoe we biologie zien; dat is hoe we het leven zien. We hebben twee duidelijke wegen voor ons. Welke mens kiest zal onze toekomst bepalen.

Een van mijn favoriete interviews is geweest met een vrouw genaamd Veda Austin, die, naar aanleiding van het baanbrekende werk van Masaru Emoto (2), leerde hoe te maken kristal beelden vormen in water. Austin is technici is heel eenvoudig. Ze plaatst zuiver water in een ondiepe petrischaaltje, dan stelt ze het water bloot aan verschillende invloeden. Vervolgens doet ze het water in een vriezer op een bepaalde temperatuur. Een korte tijd later haalt ze het petrischaaltje met het gedeeltelijk bevroren water uit de vriezer en onderzoekt en fotografeert het, op zoek naar een afbeelding die zich in het kristalrooster in het water vormt. Wat ze vindt, is verbazingwekkend (3).

Een van mijn favoriete images ontstond toen ze de petrischaal van water op de top van een uitnodiging die ze had ontvangen voor een vriendin. Zij

vroeg het water om haar een London Bridge

31 3
2

BREEK DE SPEECH

afbeelding van de uitnodiging. In het gebruikelijke aantal minuten haalde ze het gerecht uit de vriezer, en daar was onmiskenbaar het duidelijke beeld van een trouwring. Je kunt foto's hiervan op haar zien

website of door ons interview (3.4) te bekijken.

Het lijkt erop dat toen het water een zeer verfijnd abstract concept ontving dat van het huwelijk het meteen kwam met een beeld dat op een heldere, briljante en innovatieve manier de essentie van dit concept overbrengt.

Dat simpele en verbazingwekkende vermogen om een beeld te creëren, geeft precies de rol die water speelt in de biologie en in de mens. De rol van Water is om alle invloeden van de wereld te verzamelen een aantal chemische, sommige hormonale, sommige golflengten van licht, sommige gedachten, sommige gevoelens, sommige resonantiefrequenties van andere levende wezens en organiseren ze in een coherent geheel. Wij zijn het coherente geheel.

Eiwitten zijn de fysische bouwstenen van elke biologische structuur en zijn het medium dat water gebruikt om dit samenhangende geheel te creëren. Wetenschappers hebben ontdekt dat er minstens 250.000 afzonderlijke eiwitten bestaan in de mens. De verschillende eiwitten omvatten enzymen, hormonen, structurele eiwitten zoals collageen, antilichamen en op en op. Deze eiwitten voeren alle activiteiten uit die we associëren met het leven. Ze zorgen voor structuur, ontgiften ons, en maken elke reactie in ons lichaam goed werken.

Zonder deze talloze eiwitten kan het leven niet bestaan. Maar de vragen doen zich voor, Waar komen de eiwitten vandaan? Wat is de impuls voor hun vorming? Bij het beantwoorden van deze vragen komen we tot de essentie van de splitsing tussen de oude en de nieuwe biologie. We komen ook bij de essentie van het .

Het old-biology antwoord is dat alle eiwitten worden gecodeerd door een specifiek segment van ons DNA, dat een gen wordt genoemd. Dit gen wordt in de kern omgezet in mRNA, waarna het (op een of andere manier) van de kern naar de ribosomen reist, waar het wordt vertaald in een specifiek eiwit dat in de DNA-code is ingebed.

Jarenlang werd dit proces beschouwd als een eenrichtingsverkeer van DNA naar RNA naar eiwit. Hoewel we nu dit idee kennen, het centrale dogma van genetica, is onjuist. Elke verandering in de DNA-code, een mutatie genaamd, zal natuurlijk een variatie van het eiwit creëren,

CHAPTER 5

en dit mutatieproces wordt beschouwd als de grondstof waarop natuurlijke selectie werkt. Dat wil zeggen, wanneer er een "adaptieve" mutatie ontstaat in het DNA, geeft dit een voordeel aan het organisme in die zin dat het eindigt met een meer effectieve ..eiwit, en dit veranderde DNA biedt een voordeel voor al zijn nakomelingen. Dit is het kern principe van de oude biologie: het controleprincipe is de gensequenties die in ons DNA voorkomen.

Toen kwam het Menselijk Genome Project. Schokkend is dat het menselijk genoom uit ongeveer 20.000 tot 30.000 genen bestaat. Deze bevinding betekent duidelijk dat er ergens ongeveer 200.000- plus pro-teïns zijn gemaakt die niet correleren met een bekende gensequentie. Met andere woorden, hoewel blijkt dat een kernaantal eiwitten wordt gecodeerd door specifieke genen, wordt het overgrote deel van onze eiwitten de novo (nieuw) gemaakt zonder genetische blauwdruk.

Dit roept een voor de hand liggende vraag op: Waar komen deze eiwitten vandaan? In een wanhopige poging om de theorie van genetica en natuurlijke selectie te redden, stelden wetenschappers dat enzymen de 20.000 genen snijden en spliceren, ze herschikken volgens een bepaalde richting om die eiwitten te maken die hun codes missen. Deze theorie zou correct kunnen zijn; echter, een andere eenvoudigere verklaring bestaat die potentieel alles verandert.

Het feit dat het water een trouwring creëerde in Veda Austin heeft ons een idee gegeven hoe de meeste eiwitten gemaakt kunnen worden zonder genetische blauwdruk. Het water wordt gepresenteerd met een idee, een gedachte, een intentie, of, in meer wetenschappelijke taal, een aspect van bewustzijn. Door zijn levende-kristallen structuur, het water zingt dit idee ...dit aspect van bewustzijn ... en verzamelt ... de vrije aminozuren die altijd opgelost in het cytoplasma van de cel of in het lichaam van het waterige syncytium. Met behulp van geen blauwdruk anders dan water... opmerkelijke vermogen om energie te vertalen in materie, het creëert dit nieuwe eiwit om zijn levenstaken uit te voeren. We kunnen de gezondheid dan simpelweg definiëren als een steeds veranderende staat waarin men water in staat is de wereld vrij te vertalen in het fysieke lichaam. Dit vertaalproces moet op een mysterieuze manier aansluiten bij de hoogste intentie van het coherente geheel dat jullie zijn. Als dat het geval is, is het resultaat gezondheid in de grootste en meest ware zin. De ziekte komt daarentegen voor als gevolg van een eventuele afbraak van dit systeem. Het kan zijn dat de signalen van buitenaf giftig, destructief of direct schadelijk zijn voor de samenhang van uw lichaam water. Een voorbeeld is de constante blootstelling aan misbruik van taal, bedreigingen, eisen, leugens of angstwekkende boodschappen. Deze energetische input zal het lichaam vormen tot een onsamenvangende kristalstructuur.

Breek de speech Een ander voorbeeld is de switch gedreven door moderne levensstijlen, ter vervanging van regelmatige blootstelling aan levensgevende golflengten van de zon en de rest van de natuurlijke kosmos met blootstelling aan de intense, gepulseerde, smalle golflengten die onze Wi-Fi signalen of 5G dragen. Deze overstap van een breed scala van natuurlijke, niet-gepuleerde golflengten naar eenvoudige, gepuleerde, hoge intensiteit signalen vormt een toxische blootstelling (5). Water is nog nooit aan zoiets blootgesteld, en het bewijs voor wat er gebeurt is duidelijk: Onze cellen en weefsels worden ongeorganiseerd, chaotisch en onsamenhangend, en ziekte is het onvermijdelijke resultaat. Een specifiek voorbeeld van hoe de integriteit van ons kristallijn water de sleutel is tot het begrijpen van gezondheid en ziekte komt voort uit het bekijken van acute ziekten. In de nieuwe biologie van water begrijpen we dat de samenhang en structuur van ons interne water de basis van het leven is. Dit samenhangende water werkt als een radioontvanger, die de uitgezonden golflengten van de wereld vertaalt in eiwitten om ons lichaam te structureren en ons leven te creëren. Ziekte is een buiten beeld radio. Als we gifstoffen oplossen zoals ons lichaam, in zijn inherente wijsheid, gebruikt warmte om dit vervormde kristalwater op te lossen en gebruikt dan slijm om te spoelen

uit de gifstoffen. Helaas noemen we dit ziekte. Dat is het niet. Het is de weg naar het herstel van onze gezondheid.

Dit eenvoudige model verklaart de hele filosofie die aan elke natuurlijke genezingsmethode ten grondslag ligt die ooit is gebruikt. Het verklaart koorts therapie, zweet lodge, homeopathie, kruidengeneeskunde, Chinese geneeskunde en moderne energie genezing. Deze modaliteiten zijn allemaal fundamenteel over het herstellen van de samenhang van ons water met behulp van een combinatie van ontgiftiging en de introductie van de energie van de natuurlijke wereld in het menselijk organisme. Dit is de blauwdruk voor het medicijn van

de toekomst.

In tegenstelling, de beoefenaars van de oude biologie culminerend in de Elke injectie is gebaseerd op het concept dat wetenschappers beter weten dan uw water welk eiwit u moet maken om gezond te zijn. Het grote plaatje van het verhaal van COVID is dat wetenschappers in verschillende laboratoria over de hele wereld de blauwdruk bedachten voor de synthese van een toxine genaamd een spike-eiwit. Het huidige bewijs is dat dit eiwit een specifiek giftig effect heeft op bloedvaten, zenuwen, longweefsels en mogelijk vele andere weefsels.

Kunnen de giftige golflengten die bekend staan als 5G een rol spelen bij het creëren van meer ziekte? Elektromagnetische frequenties hebben aangetoond dat ze ziekte veroorzaken door de samenhang van het water in uw

lichaam (6). En kan het virusverhaal een dekmantel zijn om uit te leggen hoe

HOOFDSTUK 5

dit piekeiwit gaat je lichaam binnen? Zodra het virus en piek eiwit verhaal vast raakte in mensen geesten, werden de COVID injecties op zijn plaats gezet, waarvan het doel is om gestabiliseerde mRNA-sequenties te gebruiken om uw lichaam te sturen om de toxische piek eiwit synthetiseren. Jullie worden de vector van je eigen ondergang, zonder mogelijke toevlucht om dit pad ongedaan te maken. Dit is de weg die onze wetenschappers en wereldleiders hebben ingeslagen. Het is een pad dat weg leidt van het leven. Het is het pad van synthetische biologie, niet de biologie van water en leven.

INSTRUCTIES

(1) Cowan T. Kanker en de Nieuwe Biologie van Water: Waarom de Kreeftsoorlog is mislukt en wat dat betekent voor een effectievere preventie en behandeling. White River Junction, VT: Chelsea Green Publishing, 2019.

Emoto M. De verborgen berichten in het water. New York, NY: Atria Books, 2005.

Austin V. The Secret Intelligence of Water: Science, Art & Consciousness. <https://www.vedaaustin.com/>.

(3 w m (4) Gesprekken met Dr. Cowan en vrienden | Ep13: Veda Austin. <https://www.bitchute.com/video/WidMJTGIVyHO/>. (5) Pall M. Wi-Fi is een belangrijke bedreiging voor de menselijke gezondheid. Environ Res. 2018;164:405-416. doi: 10.1016/j.envres.201801.035. (6) Phillips JL, Singh NP, Lai H. Elektromagnetische velden en DNA-schade. In 2009 werd de naam gewijzigd in "Stockholm".

org/10.1016/j.pathofys.2008.11.005.

35 HOOFDSTUK ZES PRAKTISCHE STAPPEN VOOR DE GEZONDHEID Nu we een duidelijke, rationele en wetenschappelijke conceptie hebben gevormd van wat we zijn gemaakt van Het kernprincipe is dat alle levende wezens zijn gemaakt van georganiseerd, coherent, gestructureerd water dat verschillende componenten bevat (mineralen, aminozuren, eiwitten). Het water in ons fungeert als een ontvanger

van de impulsen van de wereld. Deze impulsen omvatten alles van chemicaliën, hormonen, elektromagnetische frequenties en toxines tot gedachten en gevoelens. Ons water verzamelt deze impulsen, net als een radio geluidsgolven verzamelt, en verandert ze in het coherente geheel dat jij bent.

Terwijl we door het leven gaan, betekent gezondheid dat onze waterstructuur voortdurend evolueert om een perfecter kristal te worden. Als het kristal breekt, worden we ziek. Geneeskunde moet slechts om één ding gaan: het beschermen en bewaren van dit evoluerende kristalheldere water in ons. Dat is de essentie van elke natuurlijke genezingsstrategie en -systeem die ooit heeft bestaan. Het is de sleutel tot het koninkrijk der gezondheid.

Hier zijn enkele praktische strategieën om gezondheid te creëren voor u en uw gezin .

1. Verbind met de natuur elke kans die je krijgt. Deze verbinding omvat blote voeten lopen op de aarde, koesteren in zonneschijn en tijd doorbrengen in wilde plaatsen. Wandelen in het bos, een tuin planten, tijd doorbrengen met uw hond, schapen, kat, koeien of kippen, of gewoon vogels kijken. Voortdurend zoeken naar manieren om verbinding te maken met wezens en plaatsen die niet gedomesticeerd zijn. Eet zoveel mogelijk wild voedsel, zoals wild, wilde vis, wilde paddestoelen of voederplanten. Wij lopen het risico homo domestic fragilis te worden

wees. Dit is
een pad dat indien mogelijk moet worden vermeden.

2. Vermijd virtuele ervaringen zoveel als je leven toelaat. Connec-
in de praktijk is dit de eerste therapie die ik voorstel

37 3
8

BREEK DE SPEECH

jullie denken en realiteit in jullie ervaringen. Zitten voor een na-
middag met je voeten in een ongerepte bosstroom heeft geen relatie
op alle met de ervaring van het bekijken van een video over de gezondheid van
bossen of beken. Gezondheid komt van het eerste.

Eet echt eten en alleen echt eten. De twee eenvoudigste manieren om te weten wat voedsel echt is en wat voedsel niet is om de vraag te stellen, .Heeft dit voedsel bestaan 200 jaar geleden? Als het niet zo is, moet je het waarschijnlijk niet eten. De beste informatie over een echte voeding dieet voor moderne mensen is te vinden in het boek voedende Tradities van Sally Fallon Morell.

Drink alleen zuiver water. Het beste water is water dat uit eigen wil uit de aarde komt. Bijna elke gemeenschap heeft lokale bronnen die zorgvuldig bewaakt zijn als heilige plaatsen, vaak

eeuwenlang. Krijg glazen flessen en regelmatig bezoeken aan een dergelijke bron en gebruik zijn water voor het drinken en koken. Bovendien, sim-ple apparaten die gebruik maken van de resonantie frequenties van water

kan uw water coherenter en levengevender maken. De beste die ik ken heet de Analem ma watertover, die te vinden is op de Drtomcowan.com website. Zorg ervoor dat u alle mineralen die uw lichaam nodig heeft in uw dagelijkse dieet. Wanneer u tekort aan mineralen, zal uw lichaam opnemen zware metalen als een soort compensatie voor de ontbrekende mineralen. Zware metaalvergiftiging is grotendeels het gevolg van een dieet tekort aan mineralen in plaats van alleen blootstelling aan deze giftige metalen. De beste manier om ervoor te zorgen dat u voldoende mineralen in uw dieet is om Keltische Zee zout liberaal te gebruiken in uw voedsel. Dit is niet geraffineerd, natuurlijk zout uit beschermde oceaanreservaten die verdampt worden door de zon. Keltische zeezout is een rijke bron van alle mineralen die we nodig hebben om ons interne water te structureren. De andere eenvoudige manier om alle mineralen die je nodig hebt in een biologisch beschikbare vorm te krijgen is om 30 cc per dag plasma zeewater te nemen. Dit wordt gefilterd, rauw oceaanwater geoogst in de weinige natuurlijke vortexen in de oceanen. De natuurlijke vortex verzamelt enorme hoeveelheden fytoplankton in het lichaam van het spiraalwater. Het fytoplankton eet voornamelijk de mineralen in de oceaan en verwijderd een minerale, voedingsrijke, eiwitrijke ontlading die zinkt naar de bodem van de vortex, waar het har-

de Voorzitter. - Het debat is gesloten. De voedingsstoffen in dit water worden al meer dan honderd jaar in therapie gebruikt om in principe elke ziekte die de mens kent te behandelen. Het is het perfecte voertuig voor het gemakkelijk verkrijgen van alle mineralen die we nodig hebben. Plasma zeewater kan ook rechtstreeks worden verkregen via de Drtomcowan.com website.

HOOFDSTUK 6

Voed je mitochondria. De enige organelle of structuur die we kunnen bewijzen bestaat in onze cellen en weefsel zijn de mitochondria. Hun rol is om ATP te produceren. ATP heeft echter niets te maken met de energieproductie, zoals algemeen wordt aangenomen; eerder bindt ATP zich aan de uiteinden van de eiwitten in onze cellen en ontvouwt ze

zo kunnen ze de nidus (focaal punt) zijn waarop de kristalstructuur van water ligt. In wezen speelt water de rol die warmte speelt in het maken van Jell-O. Om Jell-O te maken, voeg je gelatine proteïne en water toe. In eerste instantie gebeurt er niets omdat de eiwitten niet in staat zijn om met water te interageren, maar wanneer je het mengsel verwarmt, ontvouwen de eiwitten zich, interageren met water en, bij afkoeling, een gel vormen. Ook wanneer ATP zich aan intracellulaire eiwitten hecht, ontvouwen ze zich en worden ze de steiger waarop het water wordt gelegd. Zonder ATP kunnen geen levensprocessen plaatsvinden omdat er geen kristallijn water kan worden gevormd. De belangrijkste voedingsstof voor de mitochondria zijn de golflengten van rood licht. Deze golflengten kunnen gemakkelijk worden verkregen

door tijd door te brengen in direct zonlicht of door het gebruik van een roodlicht sauna (zie saunaspace.com). Het gebruik van deze sauna heeft talloze voordelen, waaronder dat u 20-plus minuten per dag volledig afgeschermd voor elke blootstelling aan EMF. Een dagelijkse sauna is waarschijnlijk ook de beste manier om gifstoffen uit uw intracellulaire water te reinigen. Dit moet deel uitmaken van ieders gezondheid regime.

Bescherm jezelf tegen schadelijke EMFs. Er bestaan verschillende schildtechnieken die effectief en waardevol zijn, maar een andere benadering wordt gebruikt door het systeem van genezing genaamd Biogeometrie. Biogeometrie is gewoon de moderne versie van de oude praktijk van het gebruik van vormen, materialen en patronen om energiepatronen te sturen en toe te nemen. Ik roep iedereen op om het werk van Ibrahim Karim te bestuderen en te overwegen om de Biogeometrie hanger en de L90 hanger te allen tijde te krijgen en te dragen. Deze zijn te vinden op verschillende websites, waaronder vesica.org. Tika Vales Caldwell, die onder Karim studeerde, creëert complementaire energieharmoniserende (en 5G neutraliserende) tools, genaamd Living Design Technology, die te vinden zijn op de DrTomCowan.com website.

Tot slot wil ik iedereen aanmoedigen om een actieve praktijk te vinden en na te streven van een verbinding met entiteiten, energieën, instellingen of een hogere macht die groter en wijzer is dan jijzelf. Door de jaren heen, uitsluitend gebaseerd op mijn persoonlijke ervaring, heb ik

geleerd dat de beste begeleiding en wijsheid die ik krijg van

mijn gesprekken met wat ik noem mijn beschermengel. Elke nacht

voor het slapen gaan, ik uit dankbaarheid aan mijn interne water voor het houden van mij 39 40 BREAKING THE SPELL

gezond op deze dag. Dan heb ik een gesprek met mijn engel. Ik relateer de hoogtepunten van de dag dat we net klaar zijn, en ik relateer de belangrijke vragen die ik in slaap draag. Ik vraag om begeleiding of in het zicht om deze vragen te behandelen. Ik ben voortdurend verrast

op de specificiteit van de

wakker worden. De sleutel is om te handelen op deze suggesties aan de beste van uw

vermogen. Als ik je engel was en je bleef mijn suggesties afzeggen, zou ik misschien stoppen met proberen je te helpen. Vreemd genoeg heb ik ontdekt dat luisteren naar het advies en handelen op het advies blijkt

om het beste te zijn wat ik had kunnen doen. Dit is een simpele maar toch krachtige..

ful oefening om jezelf af te stemmen op je lot.

Hulp is beschikbaar. Je bent niet alleen. Wees niet bang dat alles goed komt.

APPENDIX

ER KAN IETS MISGAAN

Na het schrijven van dit boekje, ontving ik een augustus 2020 papier dat een andere nagel in de kist van het bestaan van SARS- CoV-2. De krant, door Cassol en collega's, is getiteld:

viral-like Inclusions in COVID-19 Negative Renal Biopsies by Electron Microscopy Het artikel verscheen in het peer-reviewed tijdschrift Nier360, dat is aangesloten bij de American Society of Nephrology; met andere woorden, dit artikel komt vierkant uit wat wordt genoemd acceptabele, mainstream wetenschap.

Velen van jullie hebben waarschijnlijk de elektronenmicrograaf foto's van SARS-CoV-2 gezien, die in zwart-wit met zwarte stippen in de zwakke omtrek van de cirkel. Ik voeg hier een voorbeeld van een van de vele kranten die beweren dat deze foto's direct bewijs van het bestaan van het virus. Dit zijn de foto's die virologen ons laten zien, niet de computer gegenereerde, kleurrijke beelden die je ziet in tijdschriften en op het internet. Dit zijn de echte foto's van het virus, zeggen ze, en ze zijn het bewijs dat het virus bestaat. Het blijkt echter dat deze foto's eigenlijk GEEN coronavirussen zijn, en de CDC, onder andere, kent dit feit sinds ten minste 2004.

De augustus 2020 nier papier kijkt naar het bewijs dat deze afbeeldingen vertegenwoordigen virussen in plaats van normale structuur binnen cellen,

bijzonder zieke cellen. D "oť. s Hier is wat de paper beze 7 pap ko
ze e. zeer duidelijk zegt: 2 a > => (er

[niercellen] en tubulaire | ~*~ AŚ 23 í AR > epitheelcellen zowel in
4 * sp" < patiënten negatief voor > j coronavirusziekte 2019 ne hę)
ph (COVID-19) als 5 PR. WC SO Z : De pre-COVID-19 tijdperk Ss
s [nadruk toegevoegd]. o Zm z"

41 4
2

BREEK DE SPEECH

Met andere woorden, de onderzoekers zagen dezelfde structuren in mensen
zonder bewijs van COVID en in monsters die zij vóór COVID hebben genomen
zelfs gebeurde voordat het virus werd gezegd te bestaan.

Deze auteurs stellen vervolgens het volgende voor:

We stelden voor dat endogene nabootsers aanwezig konden zijn die
morfologisch niet te onderscheiden van SARS-CoV-2 virions ultrastructurele- ly

Wat hebben ze gevonden?

In alle 15 gevallen, hetzij in podocytes, werden viraal-achtige insluitingen gevonden, bestaande uit zowel enkele blaasjes met diameters tussen 50 en 139 nm, als groepen in grotere blaasjes. tubulair epitheel of vasculaire endotheelcellen (figuur 1). Wat

In alle 15 gevallen die zij onderzochten, vonden zij structuren identiek aan wat SARS-CoV-2 wordt genoemd. Ze waren verspreid over de nieren en bloedvaten. Het zijn geen virussen, maar normale delen van de cellen.

Vervolgens beschreven ze hoe deze deeltjes tot stand komen: Een aantal potentiële natuurlijke nabootsers die intra-cellulaire groepen van ronde vesikels kunnen genereren die SARS-CoV-2 virionen nabootsen, zou kunnen worden vermeld, de meest waarschijnlijke zijn endocytische vesikels en endosomale compartimentcomponenten zoals microvesachtige lichamen die exosomen bevatten, onder hen. Endocytose leidt tot de vorming van 60-120 nm vesikels, die met- binnen het voor SARS-CoV-2 (60-140 nm) beschreven bereik ligt. Deze endocytische blaasjes kunnen worden gecoat door verschillende eiwitten, een van de meest voorkomende zijn clathrin. De aanwezigheid van coating-eiwitten kan verantwoordelijk zijn voor de aanwezigheid van een elektronendense gebied rond deze blaasjes, waardoor het uiterlijk van een virale corona. Wat

Herinner je je de beroemde corona op het coronavirus? Het blijkt dat

het is gewoon een gemeenschappelijk eiwit dat de normale blaasjes en pakt de

dyes in the electron microscope preparation. In other words, the “corona” appearance is just another creative fiction dreamed up by virologists and their graphic design team.

The researchers went on to say that, naturally, you see more of these particles in sick people than in healthy people. This is exactly what I have been suggesting this past year. Dead and dying cells make these particles simply in the dying process and partly to get rid of poisons.

But the final nail in the coffin comes in this quote, which cites a CDC study published in 2004 (2):

“The potential for confusion of coronavirus particles with normal cellular components was in fact highlighted in a detailed ultrastructural study

by the Centers for Disease Control and Prevention (CDC) of SARS-CoV responsible for the 2003 SARS outbreak.”

APPENDIX

In summary, the CDC—in 2004—understood that researchers couldn’t reliably know these particles were coronavirus particles. Yet not a word has been heard about this since, and virologists continue to use these pictures as proof of the existence of a new coronavirus. It is a fraud, based on junk science, like everything else connected with “COVID-19.”

REFERENCES

(1) Cassol CA, Gokden N, Larsen CP, et al. Verschijningen kunnen zijn het misleiden van virale inclusies in COVID-19 negatieve nierbiopsies door elektronenmicroscopie. *Nier360*. 2020; 1(8):824-828. <https://doi.org/10.34067/KID.0002692020>.

(2) Goldsmith CS, Tatti KM, Ksiazek TG, et al. Ultrastructurele karakterisatie van SARS coronavirus. *Emerg Infect Dis*. 2004;10(2):320- 326. doi: 10.3201/eid1002.030913.